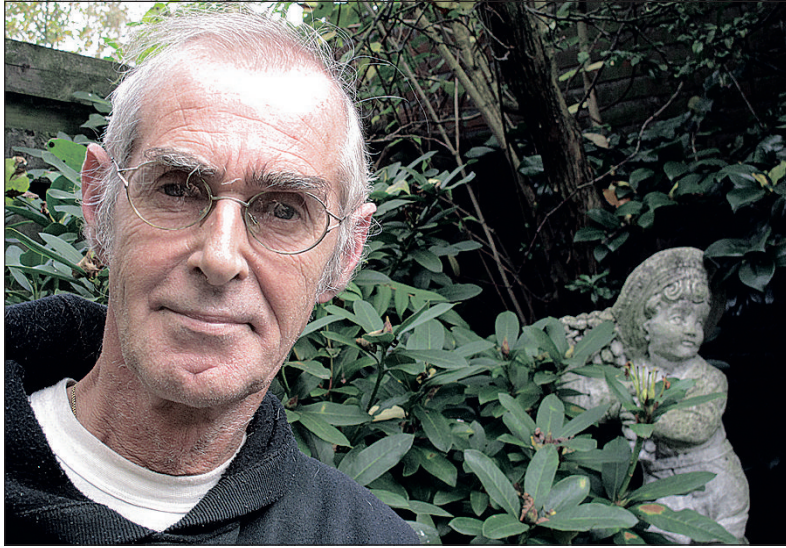

**GEWOON
BIJZONDER
GEWOON**

door Annelies Vlaanderen

Wie: **Ruud Cleverens (60)**Wat: **single sinds het overlijden in 2011 van zijn partner**Waar: **Halsteren**

'Elke dag ga ik naar zijn graf. Een beetje praten.'

foto Annelies Vlaanderen

'Ik heb ook een gevoel'

„Stront voor dank. Dat is wat ik heb gekregen. Mijn vriend Tonny, met wie ik 33 jaar heb samengewoond, was nog maar amper een uur dood of zijn Indische familie vroeg aan mij of er een samenlevingscontract was. Voor de poen, natuurlijk! Om te weten of zij er nog iets aan overhielden. Afschuwelijk, toch? Al die jaren hebben wij ze geholpen en hebben ze bij ons de deur plat gelopen. En nu: niks meer. Ze laten me stikken. 'Ze', dat zijn zijn broer

'Ik kan de mensen die nu nog bij me langskomen bijna op één hand tellen'

en zussen en zijn tweede moeder. Die wonen ook in Halsteren. Maar kan mij het schelen als ze het lezen; schrijf maar op. Toen Tonny overleed, zat zijn tweede moeder in Indonesië feest te vieren. Dacht u dat ze voor zijn begrafenis terugkwam?

En dan nog iets. Op zijn korte ziekbed zei hij dat hij een luxe begrafenis wilde, met een goeie borrel erbij, dus niet alleen maar koffie met een plakje cake. Dat vond de fami-

lie maar niks. Of het niet wat minder kon, kreeg ik te horen. Ik zei: "Zo heeft Tonny het gewild en zo gaat het gebeuren." Waarom ze dat vroegen? Ook voor de poen, natuurlijk! Als ze iets zouden erven, zouden ze meer overhouden. Het is anderhalf jaar geleden dat hij is doodgegaan. Ik vind het nog steeds heel moeilijk. Ik mis hem. Elke dag ga ik naar zijn graf. Beetje praten. Ik heb ook een gevoel, net als ieder ander. Maar daar houden ze geen rekening mee.

Ik kan de mensen die nu nog bij mij langskomen op één hand tellen. Ik voel me in de steek gelaten. Genoeg te doen, hoor, maar toch... Nu zit ik hier in mijn eentje. Ook hier in de buurt willen ze ineens niet meer komen. Omdat ik homo ben. Dat vinden ze eng, een homo alleen. Ach, schei uit. Wij worden altijd in een verdomhoekje gestopt. Terwijl we heel gewone mensen zijn, net als iedereen. Natuurlijk hadden Tonny en ik weleens ruzie, net als elk ander stel. Dan haalde hij alles van de muren en wilde hij weg. Drie dagen praatte hij dan niet tegen mij. En als we het dan toch weer goed hadden gemaakt, moest hij alles weer terughangen, haha!"

Bent u of kent u iemand met een bijzonder verhaal? En wilt u het vertellen aan BN DeStem? Dan komt Annelies Vlaanderen graag langs om het op te schrijven. Het verhaal hoeft heus niet spectaculair te zijn, als het maar menselijk is - zoals een buurman die u eens in de bloemetjes wilt zetten of een vriendin die u na dertig jaar weer hebt ontmoet. Gewoon bijzonder dus, of bijzonder gewoon! Schroom niet en mail a.vlaanderen@bndestem.nl of bel 0164-212654.

COLOFON BERGEN OP ZOOM

Advertenties:
tel. 076-5 312 255
fax 076-5 312 299
teamwestbrabant@bndestem.nl

Personeel:
tel. 055-5 388 000
fax 055-5 388 210
arbeidsmarkt@wegenerdagbladen.nl

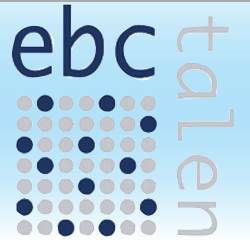
Informatie:
www.bndestemadverteren.nl

Geen krant ontvangen?
tel. 088-0139 920
www.bndestem.nl/lezersservice

Redactie Bergen op Zoom
Sint Annastraat 10,
4611 TN Bergen op Zoom
e-mail: redactie.bergen@bndestem.nl
tel. 0164-212 650
fax 0164-212 659

BN DeStem**GLOBALISERING**

Taleninstituten spinnen garen bij het toenemend aantal landen dat een belangrijke rol speelt in de wereldeconomie.

Taleninstituut is

Het EBC Taleninstituut in Bergen op Zoom profiteert van de veranderingen in de wereldeconomie. 'Engels alleen is niet meer genoeg.'

door Annelies Vlaanderen

Erst even voorstellen. Aan tafel zitten Nagham, Yan en Vera. Nagham Albulday komt uit Irak, Yan Chen uit China en Vera Kovalyova uit de Sovjet-Unie. Drie monter, moderne vrouwen met drie verschillende nationaliteiten, die elk hun moedertaal doceren aan het per jaar duizend cursisten tellende EBC Taleninstituut in Bergen op Zoom. Ook aan tafel: Liesbeth van Kerkhof uit Woensdrecht. Begon het instituut 28 jaar geleden in haar eentje als docente Engels. Heeft nu veertig docenten in veertien talen in dienst die op maat gemaakte taaltrainingen geven aan bedrijven, overheden en particulie-

ren. Onder die talen ook Nederlands, voor Nederlanders want, zo stelt Liesbeth: „Het effect van taalonderwijs op school is niet altijd even goed merkbaar." Het instituut aan de Keldermanslaan heeft opdrachtgevers uit West-Brabant, Zeeland en Zuid-Holland. Grote concurrent voor de spoedcursussen is het klooster Regina Coeli in Vught dat bekend staat als dé plek waar je na een week opsluiting een vreemde taal kunt spreken. Als Liesbeth van Kerkhof het over haar rivaal heeft, zegt ze: „Ze doen echt uitstekend werk en daar staan ze om bekend. Maar het rendement van één week taaltraining is bij beide net zo hoog." EBC heeft echter veel minder naamsbekendheid. Dat mag de pret niet drukken op het instituut dat sinds 2001 in een zelfgebouwd pand aan de Keldermanslaan zit. De wind waait immers gunstig sinds landen als China en Rusland, waar Engels als voertaal niet vanzelfsprekend is, ook mondiaal als serieuze partners op het economische schaaftbord meetellen. Van één taal naar veertien talen:

dat zegt wat. Liesbeth: „Engels alleen voldoet niet meer. Mensen denken nog wel: daar kom ik mee weg. Maar als jij met mensen in het buitenland een relatie wilt opbouwen, móet je minimaal mensen vriendelijk kunnen begroeten en bedanken. Dan weten ze: o, die bedoelt het goed. Of stel, je wilt een taxi nemen. Dan moet je toch kunnen aangeven waar je naartoe wilt." De wereld verandert snel. Haar bedrijf speelt daar zoveel mogelijk op in. „Er is geen mens meer in Nederland die niet in aanraking komt met vreemde talen, privé dan wel in zijn werk. Bovendien zijn bedrijven totaal anders georganiseerd dan vroeger. Ze moeten veel meer naar buiten treden. Dan komen de bezuinigingen er nog bij. Daardoor hebben in een bedrijf minder mensen meer taken, dus ook buitenlandse contacten. Het gebeurt ook dat bedrijven worden overgenomen door anderstalige multinationals. Met als gevolg dat de werknemers zich ineens moeten kunnen uitdrukken in het Engels of een andere taal." De wereld is ook groter geworden. Het standaardtrio wereldtalen - Frans, Engels en Spaans - voldoet niet meer. Sterk opkomende economieën in Azië spreken tegenwoordig ook een woordje mee. Alleen al een handjevol kennis van die andere taal én cultuur opent deuren. Vera: „Je verover het hart van mensen als je alleen al weet hoe je moet groeten. Zeker in de agrarische sector, waar de Sovjet-Unie groot in is, kun je echt scoren." Ook de belangstelling voor Arabische talen neemt gestaag toe. Nagham: „Steeds meer bedrijven drijven handel met het Midden-Oosten; denk alleen al aan Dubai." Liesbeth knikt haar toe. „We zijn er trots op dat we sinds een paar jaar standaard-Arabisch aanbieden. We zitten hier ook op een goede plek, met Brabant als de meest geïndustrialiseerde provincie van Nederland en dus veel bui-

Eén kopje koffie, met één koekje

Nagham (Irak), Vera (Rusland) en Yan (China) over cultuurverschillen.

Nagham: „In Arabische landen is de ontvangst heel belangrijk. Begroet niet alleen je gastheer of gastvrouw vrolijk en met een glimlach, maar ook de rest van de familie. In Nederland gebeurt dat niet. Kinderen gaan gewoon door met tv kijken of gamen als er bezoek komt. Ik woon nu veertien jaar in Nederland en moet daar nog steeds aan wennen."

Vera: „Een Amerikaanse smile is hier normaal. In Rusland niet. 'Waarom moet ik lachen zonder reden?', vragen Russen zich af. Schrik dus niet als ze een beetje

chagrijnig kijken. Humor hebben ze wel. De afstand wordt korter als je iets humoristisch zegt."

Yan: „Als je samen het glas heft, moet dat van jou lager zijn. Dat betekent: ik heb respect voor jou. Dat hoort zakelijk zo, maar ook thuis - bijvoorbeeld als je klinkt op de verjaardag van je opa."

Nagham: „In Nederland krijg je op visite één kopje koffie en als je geluk hebt één koekje erbij. Zo zuinig! Ander voorbeeld. Mijn buurvrouw was jarig. Ze had twee taarten gebakken. Ze vroeg: 'Wil je die of die?' Ik zei: 'Ik vind ze allebei lekker!' Is dat hebbertig? In Irak krijg je gewoon van elk een stuk. Hier moet je kiezen."

Bergenaar slaat over de kop bij vluchtpoging

ETTEN-LEUR/BERGEN OP ZOOM - Een man uit Bergen op Zoom (23) is eergisteren op de A58 bij Etten-Leur met zijn auto over de kop geslagen. Hij vluchtte voor de politie. Agenten reden rond 14.00 uur richting Breda, toen een auto hen via de vluchtstrook inhaalde. Toen de politie een stopteken gaf, ging de chauffeur ervandoor, hij reed 180 kilometer per uur. Bij de afslag Vosdonk raakte de wagen in een slip en sloeg hij over de kop. De verdachte én zijn zwangere vriendin bleven ongedeerd. De man zei op de vlucht te zijn. Hij had nog tien dagen cel open staan. Die moet hij nu alsnog uitzitten.

door Florence Imandt

BERGEN OP ZOOM - Het is een serieuze vraag van de GBWP-fractie aan het college: of B en W willen proberen de Bergse vastenavond op de Unesco-lijst van beschermd immaterieel erfgoed te krijgen. De fractie vindt namelijk dat de vastenavendviersing in Bergen op Zoom een 'unieke traditie is die absoluut moet worden doorgegeven aan onze kinderen en kleinkinderen'. 'Vastenavond zorgt voor binding in de Bergse samenleving en onderscheidt zich in culturele zin van de andere carnavalsvieringen in Nederland', zo schrijven raads-

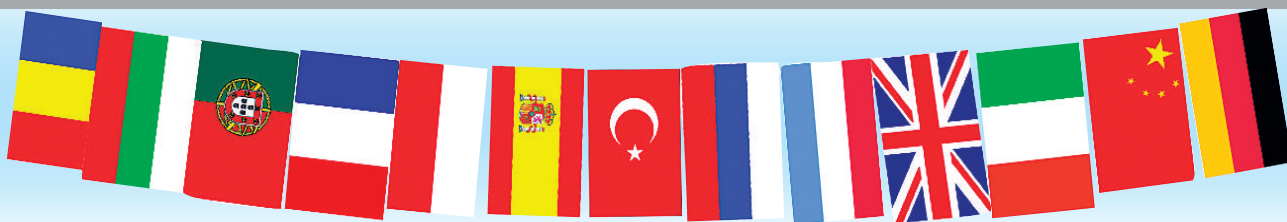
leden Evert Weys en Patrick van der Velden in hun brief. Vermelding op de Unescolijst biedt bovendien 'een unieke kans om Bergen op de internationale kaart te zetten', vinden ze.

Koert Damveld, voorzitter van de Stichting Vastenavond, zou niets tegen zo'n vermelding hebben, maar vraagt zich tegelijkertijd af of er veel vóór pleit. „Je moet je afvragen wat vermelding waard is als de hele wereld erop staat. Politici die iets voor vastenavond willen doen, zouden ook na kunnen denken over ruimte voor de optocht of over verplaatsing van de Boerenmaaltijd naar het Markiezenhof."

GBWP: Vastenavond op Unesco Erfgoedlijst

15

verschillende talen, waaronder Arabisch, kunnen op het EBC geleerd worden.

blij met grotere wereld

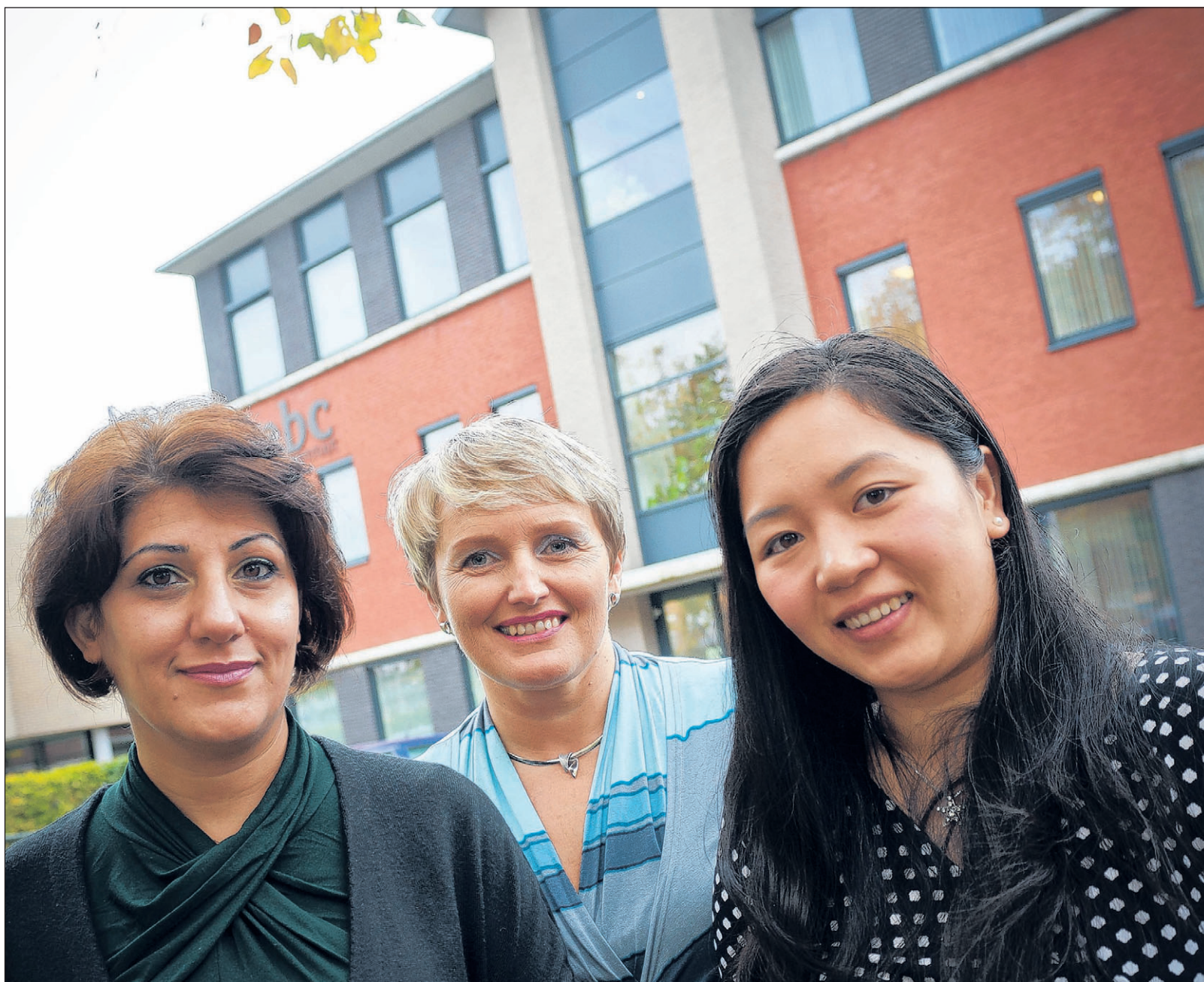
BRANDGEVAAR

'Tehuis is snel veilig'

- Huize St. Catharina is eind dit jaar brandveilig.
- Dat verwacht wethouder Ad Coppens van handhaving.
- Directie heeft bijna alle maatregelen getroffen.
- Brandwachten zijn niet meer nodig.

door Jan van de Kastele

BERGEN OP ZOOM – Voor het einde van het jaar kan zorgcentrum Huize St. Catharina zonder brandwachten. De brandveiligheid is dan weer helemaal in orde. Dat zegt wethouder Ad Coppens van de gemeente Bergen op Zoom. De brandweer kwam in september met een vernietigend rapport over de situatie in Huize St. Catharina. De gemeente eiste daarop meteen maatregelen. Die zijn inmiddels genomen, stelt Coppens vast. Niet langer versperren rollators de doorgang, alle doorvoeren tussen verdiepingen zijn dichtgekit en de kelders leeggeruimd. Ook alle brandbare vitrage is verwijderd. Aanvankelijk moest tante Louise-Vivensis vanwege het brandgevaar overdag en 's avonds twee brandwachten inzetten. En 's nachts vier. Dat is inmiddels teruggebracht naar een brandwacht 's avonds en twee 's nachts. Als tante Louise-Vivensis de komende weken de compartimentering op orde brengt, zijn er eind 2012 geen brandwachten meer nodig. Die compartimentering moet ervoor zorgen dat de brand niet van het ene deel van het complex kan overslaan naar het andere. Ook moet er een ontruimingsplan zijn en de receptie van het zorgcentrum dient een 24-uurs bezetting te krijgen. „We hebben wekelijks contact met tante Louise-Vivensis”, aldus Coppens. Naar aanleiding van Huize St. Catharina neemt tante Louise-Vivensis de brandveiligheid in al haar centra in stad en regio onder de loep.

Nagham Albuldawy, Vera Kovalyova en Yan Chen (v.l.n.r.) doceren op het EBC Taleninstituut in Bergen op Zoom.

foto Tonny Presser/het fotoburo

tenlandse klanten en leveranciers.” Veertig voornamelijk vrouwelijke docenten, veertien talen: het Bergse taleninstituut is een wereld in het klein. „Maar wel een vreedzaam wereldje”, oppert Liesbeth glimlachend. „Overal hebben

landen ruzie met elkaar, maar hier gaan wij uiterst plezierig met elkaar om.”

Verder dan een basiscursus in een taal als Russisch komen veel cursisten niet. Dat hoeft ook niet, zeg Vera: „Het gaat om wat de klant

nodig heeft. Met een paar tips en trucs zijn ze vaak al een heel eind.” Kennis van de taal, maar meer nog respect voor de cultuur, daar gaat het volgens alledrie de docentes om in hun vak. „Russen worden vaak afgeschilderd als me-

lancholische drinkers”, weet Vera. „Ga, voordat je oordeelt, eerst zelf naar het land. Dat is de beste les. Dan zie je dat ze erg levenslustig kunnen zijn.”

➔ www.ebctaleninstituut.nl

Kaatsbaan wil sociale verpaupering tegengaan

Jan de Boer bij een van de vele plekken bovenop de parkeergarage waar de bestrating los zit of wegzakt.
foto Florence Imandt

door Florence Imandt

BERGEN OP ZOOM – Is het rommelige straatinterieur aan de Kaatsbaan en Lindebaan een kwestie van geldgebrek, gemakzucht of legt de gemeente simpelweg de verkeerde accenten?

Vermoedelijk een combi van die drie, zo valt op te maken uit de woorden van Jan de Boer, voorzitter van de Vereniging van Eigenaren Lindebaan/Kaatsbaancomplex. Acht jaar geleden kwam hij aan de Kaatsbaan wonen en sindsdien stapelden onvrede en frustratie onder bewoners zich op als het gaat om bestrating en onderliggende parkeergarage. Getriggerd door 'promotionele ui-

tingen' van wethouder Ton Linsen en de berichtgeving over de jongste verbouwing voor de parkeergarage Achter de Markt, wil hij een lans breken voor de aanpak van zijn buurt. Met een paar kleine ingrepen, zoals het bijhouden van onkruidbestrijding, het plaatsen van andere fietsenrekken en het vastleggen van de bestrating, zou een flinke stap gezet kunnen worden in de bestrijding van wat De Boer sociale verpaupering noemt. „Kijk, van die lekken in de parkeergarage komen we waarschijnlijk nooit af. Langs de naden tussen de betonplafondplaten zal altijd water blijven sijpelen, ondanks de 39 kolken die het water via het riool moeten afvoeren.

Maar zorgen dat de tegels en stenen bovenop de parkeergarage vastzitten, dat moet toch geen onmogelijke opgave zijn voor de gemeente? Loszittende stenen leiden er ook weer toe dat hier regelmatig ruiten in gegooid worden.” Het zit De Boer dwars dat de gemeente lijkt te wachten op het vertrek van supermarkt Albert Heijn voordat ze actie onderneemt. „Het duurt nog tot 2015 voordat Albert Heijn verhuist. Zo schuiven ze de aanpak maar steeds voor zich uit. Wij vinden het onbegrijpelijk dat er niet meer aandacht voor dit gebied is. Het is voor veel bezoekers toch de entree van de stad.” Bij de gemeente kon gisteren niemand reageren.